

εἰς τὰ 1765 Ἀπριλίου - 3 καὶ δι/⁷αβάζοντάς το οἱ τίμιοι σύντιχοι εἶδαν ὅτι τῆς δῶνει ὁ πατέρας τῆς καὶ ἡ μητέρα τῆς ἄλλο ὁ/⁸σπίτιον τὸ κάτω καὶ τὴν ταράσα τὴν ἀπάνω, με τοῦτο νὰ ρεφουδάρη ἡ αὐτὴ Μαρία τοῦ /⁹πατέρα τῆς καὶ τῆς μητρός τῆς τὰ δύο σπίτια ὅπου τῆς ἄφησεν ἡ θεία τῆς ἡ Κατερίνα νὰ τὰ /¹⁰κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται τὰ ὅποια σπίτια τὰ εἶχαν οἱ γονεῖς τῆς ζάπτι τόσους χρόνους /¹¹ καὶ βλέποντας οἱ τίμιοι σύντιχοι πὼς λέγει τὸ προικοσύμφωνο τῆς Μαρίας, τοιούτης λογιῆς /¹² κρένου καὶ ἀποφασίζουν. Ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἶναι αὐτὰ τὰ δύο σπίτια /¹³ τοῦ Ἰωάννη Κοντοῦ καὶ τῆς γυναίκας του Παρασκευοῦς νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται /¹⁴ τὸ δὲ κάτω σπίτι καὶ τὴν ἀπάνω ταράσα νὰ τὴν ἔχη ἡ θυγατέρα των ἡ Μαρία, καθὼς /¹⁵ εἶναι γραμμένο εἰς τὸ προικοσύμφωνόν τῆς, ἡ ὅποια ἔστερξεν καὶ τὰ εἶχεν ἀπὸ τὸν και/¹⁶ ρὸν ὅπου τὴν ἐπάνδρεψαν οἱ γονεῖς τῆς. Τοιούτης λογιῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν οἱ τί/¹⁷μιοι σύντιχοι με τὴν δύναμιν τῆς παρὸν σετέτζιας καὶ οὕτως ὑπογράφουν.—

/¹⁸ Ζώρζης Μπά(ος) βεβαιοῖ

/¹⁹ Ζαννῆς Ντεσοῦδας βεβαιώνω

/²⁰ Μᾶρκος Τεσοῦδας βεβαιώνω

/²¹ Ἰωάννης Νάζος βεβαιώνω.—

/²² Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς καὶ νοτάριος δημόσιος.—

191

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1778 Δεκεμβρίου 18

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1778 Δεκεμβρίου 18

/² Ἐχοντας διαφορὰ ἡ Μαρίνα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιάκουμου Σκορδίλη με τὴν θυγατέρα τῆς τὴν Μαρι/³α ἡ ὅποια διαφορὰ εἶναι διὰ ἓνα σπίτι ὅπου εἶχαν τὸν τόπον ἀγορασμένο ἀπὸ τὸν Πασκά/⁴λιον Ὁστοβίκη καὶ ἦτον γραμμένος ὁ τόπος ἀπάνω εἰς τὴν ἄνωθεν Μαρίνα καὶ κτίζοντας τὴν /⁵κάμαραν τοῦ αὐτοῦ σπιτίου ἔκανεν τὰ ἔξοδα ἡ ἄνωθεν θυγατέρα τῆς ἡ Μαρία διὰ τοῦτο ἐγύρευε /⁶ νὰ εἶναι καὶ τὸ σπίτι ἐδικό τῆς καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν των ἦλθαν εἰς τὴν αὐθεν/⁷τικὴν καντζηλαρίαν κατέμπροσθεν τῶν τιμιωτάτων συντίχων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμ/⁸μένων καὶ ἐζήταν ἡ ἄνωθεν Μαρίνα τὸ αὐτὸ σπίτι νὰ εἶναι ἐδικό τῆς, λέγοντας πὼς ἐ-/⁹δούλευεν αὐτὴ καὶ ὁ ἄνδρας τῆς καὶ ἡ ἄλλη τῆς θυγατέρα καὶ εἴ τι ἐπερίσευεν ἀπὸ τὰ ἔξοδά των τὰ /¹⁰ἔδωκαν τῆς θυγατρὸς τῆς τῆς Μαρίας καὶ τὰ ἐβάσταν καὶ με αὐτὰ τὰ ἄσπρα ἐκτίστην τὸ αὐ/¹¹τὸ σπίτι. Ἡ δὲ θυγατέρα τῆς Μαρίας ἔλεγεν

πώς ἔφερεν ἀπὸ τὴν Χίο σαράντα γρόσια καὶ /¹² ἐδούλευεν καὶ ἐδῶ καὶ εἶναι τὰ ἔξοδα τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ ἀπὸ ἄσπρα ἐδικά της καμωμένα /¹³. Καὶ γροικῶντας οἱ τίμιοι σύντιχοι τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης τὰ λόγια ἐγνώρισαν πὼς ἐδούλευ/¹⁴αν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ διὰ νὰ παύσουν τὰ σκάνδαλα εἰς τὸ ἀναμεταξύ των ἔκριναν καὶ ἀπο/¹⁵φάσισαν ὅτι νὰ πάρῃ ἡ ἄνωθεν Μαρία τὸ αὐτὸ σπίτι νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον ἐ/¹⁶δικό της νὰ τὸ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται, ὡς πρᾶγμα ἐδικό της καὶ ἀγορά της, περὶ νὰ /¹⁷ δώσῃ τῆς μάννας της τῆς Μαρίνας γρόσια ἑβδομήντα. λέγω ρ(ιάλια) 10: καὶ πλέον νὰ μὴν ἔ/¹⁸χη νὰ ζητᾶ εἰς περ τοῦ ἑτέρου τίπετις διὰ κάποιες πρετεντζιόνες ὅπου ἐγύρευαν /¹⁹ μίαν τὴν ἄλλην μήτε διὰ αὐτὸ τὸ σπίτι. Τοιούτης λογιῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν οἱ /²⁰ τίμιοι σύντιχοι μὲ τὴν δύναμιν τῆς παρὸν σετέντζιας καὶ οὕτως ὑπογράφουν, τὰ ὅποια /²¹ ἄνωθεν ἑβδομήντα γρόσια τὰ ἔλαβεν ἡ ἄνωθεν Μαρίνα καὶ μένει εὐχαριστημένη.—

/²² Πέτρος Μαυρογένης σύντιχος.—

/²³ Χατζηαλέξανδρος Γρυπάρης σύντιχος.—

/²⁴ Ἰωάννης Καλογεράς σύντιχος.—

/²⁵ Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς καὶ νοτάριος δημόσιος.—

192

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1779 Νοεμβρίου 1

Διεκδίκηση

1779 Νοεμβρίου 1 : Μύκον(ος)

/² Μὲ τὸ νὰ ἦλθον ἐπέρυσι ὁ Ρίζος Καρλῆς εἰς τὴν κρίσιν τὴν ἐδικὴν μας προσ/³κλαιόμενος ὅτι ἐχάλασεν τῆς γυνῆς του Μπέλας τρία μπουγκία ἄσπρα /⁴ καὶ πὼς χρεωστειῖ καὶ ἀπέξω γρόσια τετρακόσια μὲ τὸ νὰ ἦτονε χρόνοι ἀσ/⁵θενῆς ἕως τὴν σήμερον καὶ ἐζητοῦσεν ἀπὸ τὴν θυγατέρα του ὅσα τῆς εἶχαν ἀ/⁶πούρικιστα διὰ νὰ δώσουν τοῦ ἄλλοινοῦ παιδίου ποῦ ἀπέθανεν μὲ τὴν πρώ/⁷την του γυναῖκα. Ἀκόμη ἐζήτη τὰ ὀσπίτια τῆς πρώτης του πεθερᾶς πὼς /⁸ τὰ ἐχάλασεν καὶ τὰ ἔκτισεν ὅτι ἦτον νὰ βουλήσουν, καθὼς φαίνονται. Ἀκόμη /⁹ ἐζητοῦσεν μαλάματα ἀδιάταγα, λέγω δακτυλίδια, σκολαρίκια καὶ διά/¹⁰φορα ροῦχα, ὅπου, ὡς ἄνωθεν λέμε, ἐσυμ-ποσοῦντα γρόσια χίλια δια/¹¹κόσια. Εἰς τὸν ὅμοιον καιρὸν ἔκραξαν τοὺς προεστῶ-τας καὶ ἐκύταξαν τὰς /¹² διαφορὰς των, τόσον τοῦ κυρ Ῥίζου ὡσάν καὶ τῆς κόρης του. Καὶ εὐρήκαμεν εὐ/¹³λογον τὸν φοῦρνο καὶ τὰ πρόβατα ὅπου τῆς εἶχεν γραμμένα μετὰ τὸν θάνα/¹⁴τόν του νὰ τὰ πουλήσῃ καὶ νὰ μὴν τὴν πειράζῃ πλέον. Ὁ Ρίζος ὅμως δὲν /¹⁵ εὐχαριστήθη καὶ ἀπαράτησιν τὴν κρίσιν του νὰ τὴν ἰδῇ μὲ τοὺς